

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΠΟΛΥ ΛΑΔΙ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΙΔΑΜΕ ΤΙΣ ΤΗΓΑΝΙΤΕΣ

Γιατί δηλώνουν αμηχανία οι υποστηρικτές του Τσίπρα

Σε μία περίοδο που οι σχέσεις μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Τουρκίας βρίσκονται στο ναδίρ του, η παρουσία του Έλληνα πρωθυπουργού στην Αμερική θα πρέπει να είχε εξαιρετική σημασία, με τον πρόεδρο Τραμπ να δηλώνει πως η χώρα μας «παίζει σημαντικό ρόλο για την σταθερότητα στην περιοχή». Ο Αλέξης Τσίπρας, σαν ευγνώμων φιλοξενούμενος, τόνισε πως «οι ελληνοαμερικανικές σχέσεις βρίσκονται σήμερα ίσως στο καλύτερο επίπεδο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο».

Ο Έλληνας πρωθυπουργός, τουλάχιστον, δεν έχασε την ευκαιρία να εκφράσει την ανάγκη «να σταματήσει η προκλητικότητα της Τουρκίας στο Αιγαίο και να υπάρξει δίκαιη και βιώσιμη λύση στο Κυπριακό», και πως οι ΗΠΑ «μπορούν να συμβάλλουν στο να απαλλαγεί η Ελλάδα από τις εθνικές της ανησυχίες».

Ο Αμερικανός πρόεδρος αναφέρθηκε στη συμφωνία για την αναβάθμιση των ελληνικών F16 (ύψους 2,4 δισ. δολάρια) δηλώνοντας πως «θα ενισχύσει τις θέσεις εργασίας στις ΗΠΑ» και... «τις σχέσεις των δύο χωρών». Δηλαδή, οι Αμερικανοί θα βρουν δουλειά με τα χρήματα της χρεοκοπημένης Ελλάδας και οι φτωχοί Έλληνες θα... πανηγυρίσουν την ενίσχυση των σχέσεών μας με τους Αμερικανούς.

Δεν θα ασχοληθώ σήμερα με τα υπέρ και τα κατά αυτής της επίσκεψης ενός αριστερού πρωθυπουργού από την Ελλάδα στο

Λευκό Οίκο ενός δεξιότατου συντηρητικού πλανητάρχη και τις φιλοφροσύνες που ανταλλάξαν, αλλά στην αμηχανία που ένιωσαν οι υποστηρικτές του ΣΥΡΙΖΑ, από την συμπεριφορά του Αλέξη Τσίπρα και εκφράζει τέλεια ο Τάσος Παππάς σε άρθρο του στην Εφημερίδα των Συντακτών:

- Προβληματισμένο σε βλέπω. Τι έχεις;

- Τίποτε.

- Πώς τίποτε; Έχεις φάτσα ανθρώπου που έχει δεχθεί ένα μεγάλο χτύπημα. Ελπίζω να μην είναι κάτι προσωπικό.

- Μπορείς να το πεις και προσωπικό αν νιώθεις ότι ένα κομμάτι του εαυτού σου υπέστη μια βαριά ήττα.

- Α, άσε κατάλαβα. Είδες την κοινή συνέντευξη Τύπου Τραμπ-Τσίπρα και δεν μπορείς να κωνέψεις τις φιλοφρονήσεις του δικού μας στον Αμερικανό.

- Δεν το θεωρείς σοβαρό;

- Μα, καλά πού ζεις; Την εποχή που κατέβαινες στις διαδηλώσεις και φώναζες το «φονιάδες των λαών Αμερικανοί» και το άλλο το μακρινάρι «Ελλάδα-Κύπρος-Παλαιστίνη Αμερικανός δεν θα μείνει»; Έχει περάσει ένας... αιώνας από τότε. Τα πράγματα έχουν αλλάξει.

- Προς το καλύτερο; Δηλαδή δεν είναι πια ιμπεριαλιστές οι Αμερικανοί;

- Μωρέ είναι, αυτό δεν αλλάζει, αλλά μην ξεχνάς ότι εκεί πήγε ως πρωθυπουργός της χώρας και όχι ως ακτιβιστής. Τι ήθελες δηλαδή; Να τον χαστουκίσει δημοσίως για να ξυπνήσει από το νήδυμο ύπνο του ο αντι-

ιμπεριαλιστικός εαυτός σου;

- Δεν είμαι αφελής, ωστόσο δεν θα έπρεπε να είναι πιο μετρημένος; Τι τα ήθελε όλα αυτά τα διθυραμβικά για τις ΗΠΑ και τον πλανητάρχη;

- Μα, επίσημη επίσκεψη ήταν. Ήταν υποχρεωμένος να είναι ευγενής. Εσύ όταν βρίσκεσαι σε μια παρέα με ανθρώπους που δεν συμπαθείς, γίνεσαι προσβλητικός και αγενής;

- Δεν κάνω παρέα με ανθρώπους που δεν εκτιμώ. Αλήθεια τι διαφορετικό θα έλεγε ο αρχηγός της Δεξιάς, της παράταξης που πάντοτε είχε άριστες σχέσεις με τις ΗΠΑ; Να σου θυμίσω το «στρατηγέ ιδού ο στρατός σας»;

- Περισσότερα ξινά σταφύλια.

- Να σου θυμίσω ότι η αμερικανική προεβία ανέβαζε και κατέβαζε πρωθυπουργούς; Να σου θυμίσω τον ρόλο του αμερικανικού παράγοντα στο πραξικόπημα του 1967 και στην εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο;

- Τι πας και σκαλίζεις; Πιστεύεις ότι ο Έλληνας πρωθυπουργός θα έπρεπε στο σύντομο λογύδριό που εκφώνησε να εγκαλέσει τους Αμερικανούς για όλα όσα έχουν διαπράξει εις βάρος μας; Εκεί ήταν ως πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων και δεν έχουν όλοι οι Έλληνες κακή γνώμη για την πολιτική των ΗΠΑ.

- Ναι αλλά εκεί ήταν και ως επικεφαλής μιας κυβέρνησης που λέει ότι είναι αριστερή. Τους αριστερούς μάλλον τους θύμωσε.

- Μου φαίνεται ότι για την περίπτωση σου ισχύει αυτό που έχει πει ο Μπερλάν ότι «ο αντιαμερικανισμός είναι ο μαρξισμός των κλιθίων».

- Καλά τώρα επικαλείσαι τον πρύτανη του κυνισμού.

- Τι σε ενόχλησε ακριβώς στη συνάντηση Τσίπρα - Τραμπ;

- Το όλο κλίμα.

- Πάρτο χαμπάρι, τους έχουμε ανάγκη τους Αμερικανούς. Τους θέλουμε για το χρέος, θέλουμε τις επενδύσεις τους. Αυτά δεν τα κερδίζεις βρίζοντάς τους.

- Μα, να τον καλέσει επισήμως στην Αθήνα; Ποιον; Τον Τραμπ που δεν τον γουστάρει κανείς Ευρωπαίος, που παίζει επικίνδυνα παιχνίδια με το Ιράν, που στηρίζει θεοκρατικά καθεστώτα, που προσπαθεί να ανατρέψει τον Μαδούρο;

- Πού ξέρεις, μπορεί να τον κάλεσε στην Αθήνα για να τον περάσει από δίκη, όπως έγινε με τον Κλίντον. Πλάκα κάνω. Άκου φίλε, πρέπει να καταλάβεις ότι άλλο πράγμα η ιδεολογία και οι αρχές και άλλο η εξωτερική πολιτική. Στις διεθνείς σχέσεις κάνεις αυτό που πιστεύεις ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντά σου και όχι αυτό που ταιριάζει με την ιδεολογία σου.

- Κι αυτό πρέπει να μου αρέσει;

- Σου αρέσει, δεν σου αρέσει, αυτό ισχύει. Αν δεν θέλεις να βρωμίσεις τα χέρια σου κάτσε στην άκρη, να πετροβολάς το σύστημα και αφήσε τους άλλους να κυβερνούν. Θα έχεις τη συνειδήσή του ήσυχη.

Κοινοτικά

Στην πρόσφατη γενική συνέλευση της Κοινότητας δεν συμμετείχε η αντιπολίτευση στο σημερινό διοικητικό συμβούλιο. Τα αίτια είναι γνωστά και παρόλο που υποστηρίζω το δ.σ. θα μπορούσα να τα δεχτώ, αφού έχουν αποκλειστεί από τη διοίκηση του ιστορικού φορέα μας.

Με τη λογική αυτή, όμως, θα έπρεπε να είχε αποχωρήσει από το Κοινοβούλιο το Εργατικό Κόμμα, όταν 20 χρόνια κέρδιζαν τις εκλογές οι Λίμπεραλ, ή το ΚΚΕ στην Ελλάδα που δεν μπορεί ή δεν θέλει ν' αναλάβει την διακυβέρνηση της πατρίδας μας.

Σε μερικές εβδομάδες, αν όλα πάνε καλά, η Κοινότητα θα εισπράξει \$25 εκατομμύρια από την πώληση του κτηρίου στο Πάτινγκτον και θ' αρχίσει μια νέα σελίδα -ελπίζω χρυσή- στην πολύχρονη ιστορία της.

Η αντιπολίτευση δεν πρέπει να είναι απύσχα και ας μην έχει τα «κουκιά», τουλάχιστον για να ασκεί το θεσμικό ρόλο της, να ελέγχει το διοικητικό συμβούλιο και να ενημερώνει τα μέλη. Ουσιαστικός ρόλος και δεν πρέπει να τον υποτιμούν. Εξάλλου, το Δεκέμβριο θα γίνουν εκλογές στην Κοινότητα και παρόλο που δεν ζω στην τσέπη του Δανάη, του Τσιλίμου, ή της Καρτέρη, γιατί αυτή είναι η τακτική μου 27 χρόνια στις σχέσεις μου με την ηγεσία της Κοινότητας, πιστεύω ότι κυρίως ο Δανάης δικαιούται να εγκαινιάσει τη νέα εποχή και τα έργα της.

Ο άνθρωπος ανέλωσε τη ζωή του σ' αυτόν τον υπερήφανο, αλλά και δύστροπο φορέα, έζησε τις κακουχίες, υπέφερε τις σκληρές συγκρούσεις, αντιμετώπισε τα οικονομικά προβλήματα και δεν πρέπει να είναι απών όταν φτάσει επι-

τέλους η ημέρα της δικαίωσής του.

Ιδεώδες, θα ήταν ασφαλώς ένα κοινό ψηφοδέλτιο με 5-6 άτομα από την αντιπολίτευση, για να μην έχουμε μια Κοινότητα πλούσια, αλλά διχασμένη.

Ομως, οι διαπροσωπικές σχέσεις ανάμεσα στα μέλη του δ.σ. και της αντιπολίτευσης είναι τόσο εχθρικές, που δεν το ελπίζω...

Η Ν.Δ. θα εκλέξει τον αρχηγό της Δημοκρατικής Συμπαράταξης;

Στις ηλεκτρονικές εκλογές για τον αρχηγό της Δημοκρατικής Συμπαράταξης θα μπορούν να συμμετάσχουν όσοι Έλληνες έχουν πρόσβαση σε ένα κομπιούτερ, ανεξαρτήτως ιδεολογίας και κομματικής ταυτότητας. Δηλαδή, όσοι... άπιστοι προσέλθετε. Κουκουέδες, Χρυσαιγίτες, Νεοδημοκράτες, Συριζαίοι, που είναι περισσότεροι από τους εναπομείναντες Πασόκους, Ποταμιανούς και Δημοκρατικούς Σοσιαλιστές, θα μπορούσαν να οργανωθούν και να εκλέξουν έναν -ή μια- αρχηγό.

Οι Νεοδημοκράτες θα μπορούσαν με τις ψήφους να εκλέξουν τη Φώφη Γεννηματά, όχι σαν δεκανίκι τους γιατί δεν συγκρίνεται με τον ευφύεστατο Βενιζέλο, αλλά σαν... αναπληρική καρέκλα.

Πάντως, όσοι ψηφίσουν, θα «βγάλουν» αρχηγό, χωρίς να γνωρίζουν τί θεό θα πιστεύει το νέο συννοθύλευμα αποτυχημένων πολιτικών...

Η αξιοπρέπεια των ήππων

Σάλος που λέτε στην Ελλάδα, επειδή τα παιδάκια ενός

νηπιαγωγείου στη Θεσσαλονίκη ζωγράφισαν με νερομπογιές πάνω σ' ένα άσπρο άλογο. Εξαγριώθηκαν οι φιλόζωοι γιατί -λένε- θίχτηκε η αξιοπρέπεια του ζώου. Ο φανατισμός τυφλώνει και απόβλακώνει, γιατί το άλογο δεν υπέφερε, ούτε η αξιοπρέπειά του, φυσικά, όπως δεν πληγώνεται η αξιοπρέπεια των παιδιών στην Αυστραλία όταν βάνονται τα προσωπάκια τους στα πανηγύρια.

Αυτός ο φανατισμός των φιλόζωων είναι άκρως υποκριτικός και ενοχλητικός γιατί σταματά στην ζωγραφική από αθώα παιδιά. Δεν τούς άκουσα να διαμαρτύρονται όταν άλογα τραυματίζονται στον ιππόδρομο και εκτελούνται επιτόπου για να μην υποφέρουν, ούτε όταν τα σφάζουν για να γίνουν ζωοτροφές. Η μήπως δεν έχουν... αξιοπρέπεια τα βόδια, οι αγελάδες, τα πρόβατα, οι κότες κλπ. που καταλήγουν στις κατσαρόλες μας;

Καλό!

Ένα μικρό παιδάκι ρωτάει τον κρητικό πατέρα του:

«Μπαμπά τί θα πει σωβινισμός;»

«Σωβινιστής παιδί μου είναι αυτός που νομίζει ότι ο τόπος του είναι καλύτερος από την Κρήτη!»

Ακόμη ένα:

-Μπαμπά, μπαμπά... Τι είναι αυτό που φαίνεται εκεί μέσα στη θάλασσα;

-Υπερωκεάνιο παιδί μου...

-Αλήθεια; Και πως γράφεται;

-Τώρα που το βλέπω καλύτερα μάλλον πλοίο είναι...